

Oct 23, 2022

Ieșiți din sclavie formează o națiune

Dă-ne un Împărat

Text biblic : 1Sam 8:4-7; 10:17-24

Versetul de aur

„Și astăzi voi lepădați pe Domnul Dumnezeuul vostru, care v-a izbăvit din toate relele și din toate suferințele voastre și acuma ziceți „Pune un Împărat peste noi” (1 Sam 10:19a)

Introducere

În aranjamentul creștin al cărților VT, 1 și 2 Samuel sunt incluse în cele 12 cărți istorice. Ele consemnează tranziția de la Teocrație (fiind conduși de Dumnezeu) la Monarhie (fiind conduși de un rege pământesc). Cărțile 1-2 Samuel pot fi divizate în aceste secțiuni.:

- I. Sfârșitul Judecătorilor (1 Sam 1-8)
- II. Dumnezeu alege și respinge pe Saul (1 Sam 9-15)
- III. Dumnezeu alege pe David și căderea lui Saul (! Sam 16-31)
- IV. Stabilirea tronului lui David (2 Samuel 1-10)
- V. Păcatul lui David și fuga din Ierusalim (2 Samuel 11-18)
- VI. Restabilirea lui David la Ierusalim (2 Samuel 19-20)
- VII. Moștenirea lui David (2 Samuel 21-24)

Perioada judecătorilor a ținut peste 300 de ani, de la 1380-1050 BC

Judecătorii au făcut dreptate și au servit ca conducători militari când poporul a fost subjugat de invadatori străini. Misiunea profetică a lui Samuel a început în timpul celei de a doua părți a anilor deplorabili 1067 BC, aceasta a fost perioada când Israel nu a avut Împărat. Samuel a fost unul dintre cei mai mari judecători ai Israelului. După ce a scăpat țara de asupritori el a fost cel care a înființat un tribunal în mișcare (1 Sam 7:16)

Contextul lecției

I. Vrem un Împărat (1 Sam 8:4-7)

A. Înlocuirea lui Samuel (4-5a)

Evenimentele consemnate aici au fost accelerate de dorința de a nu avea o criză la conducerea Israelului, așa cum a fost de multe ori după moartea unui Judecător (Jud 3:7-4:7)

Rama a fost un sat pe dealurile seminției lui Benjamin, Rama a fost locul de naștere al lui Samuel, și unul din locurile principale care serveau pentru judecată. Bătrânii lui Israel. Ei au format un consiliu de conducere ale treburilor de zi cu zi. Pentru că acești lideri aveau puțină încredere în cei doi frați care erau judecători (Ioel și Abia) au dorit să aibe și ei un Împărat la fel cu celelalte națiuni. În timpul Judecătorilor Israelul era condus sub formă de teocrație, Dar bătrânii nu au fost interesați să aștepte până când Dumnezeu va pune un alt judecător peste ei așa cum a fost de multe generații. Cererea lor către Samuel poate fi foarte bine văzută ca o lipsă de respect față de profet. Aveau nevoie ca el să acționeze pentru că nimeni altcineva din Israel nu avea seriozitatea lui Samuel și speranța să unifice națiunea sub un nou rege. Dar ei nu au vrut să beneficieze de înțelepciunea lui în ceea ce privește dacă să aibă sau nu un rege, venind la el cu o soluție pregătită. Samuel a fost nemulțumit de acest lucru, deoarece a văzut dorința bătrânilor ca pe o respingere a intențiilor Domnului pentru ei. În loc să se ia La ceartă cu acești bătrâni, Samuel s-a rugat Domnului, iar Domnul i-a spus să le facă pe plac întocmai cum doreau, cu toate că cerând un rege ei respingeau conducerea lui Dumnezeu

II. Saul ales împărat prin tragere la sorți (1 Sam 10:17-24)

A. Samuel cheamă poporul la Mițpa (v 17-19a)

După ce Samuel s-a întâlnit cu bătrânii care doreau un împărat, el s-a întâlnit cu Saul, cel

pe care i l-a descoperit Dumnezeu. El a uns pe Saul împărat în ascuns (1 Sam 10:1-16). Mițpa a fost locul unde Samuel a câștigat lupta împotriva Filistenilor, și și-a întărit puterea ca și judecător peste Israel. Discursul lui Samuel a semănat cu discursul de rămas-bun al lui Moise, oferind lui Israel instrucțiuni pentru un viitor fără Samuel (Deut 1:1-5; 7:12-24). Oamenii nu erau vulnerabili fără un rege; uită-te la tot ce făcuse Dumnezeu fără împărat Nu numai că a scos pe Israel din Egipt (Num 21:1-3, 21-26); i-a protejat de toate împărățiile care i-au asuprit de atunci încolo (Iosua 10; Jud 3:12-30). În continuarea discursului Samuel le amintește că în acea zi ei s-au lepădat de Dumnezeuul cere i-a condus. Israelul a primit ceea ce-și dorea, dar de ce nu l-a oprit Dumnezeu pe Israel? Există evenimente pe care Dumnezeu le dorește. Israelul va primi ceea ce i-au cerut lui Dumnezeu, dar nu era ideal. Deci, de ce nu l-a oprit Domnul pe Israel de la această nebulie? Răspunsul vine în așa fel ca să înțelegem că El face după cum dorește El. Există evenimente pe care Domnul le dorește și lucrează să le stabilească întruparea, slujirea, moartea și învierea lui Isus); că dorește și cheamă oamenii să îndeplinească această cerință împreună cu el. A da lui Israel un rege se încadrează în această din urmă categorie și vedem că Dumnezeu l-a folosit pentru a deschide calea pentru Hristos (2 Sam 7:5-16; Luca 1:30-33; Fapte 13:21-23).

B. A ieșit la sorți Seminția lui Benjamin (v 19b-20)

Seminția lui Benjamin a fost o alegere neașteptată, ea a fost cea mai mică și cea mai fără de influență în Israel.

C. Alegerea lui Saul (v. 21-24)

Nu se mai știe nimic despre familia lui Matri. Însă Chiș era „un om de încredere”, ceea ce putea fi înțeles ca însemnând că era bogat (1 Samuel 9:1), mai ales că avea atât vite, cât și slujitori (9:3). Totuși, alegerea seminției lui Benjamin a fost ciudată datorită dimensiunii sale mici și a istoriei schimbătoare (Jud 20-21). Faptul că Saul era ascuns s-ar putea să fie datorită fricii lui pentru alegerea făcută. În ciuda acestui început neplăcut, statura lui Saul ar fi fost o privescătoare liniștitoare pentru cei care sperau într-un lider militar. Judecând după exterior, Saul a fost literalmente „fără comparație” cel mai bun candidat.

Cuvintele lui Samuel pot fi luate ca laudă și plăcere pentru Saul sau pot fi considerate pur și simplu ca o declarație adevărată cu privire la statura fizică impunătoare a lui Saul. Probabil că Samuel a intenționat această lipsă de claritate, fără a vorbi direct împotriva omului ales al lui Dumnezeu, dar nici nu i-a dat o susținere strălucitoare.

Samuel a pus pe Saul în față și l-a arătat poporului, care a strigat: Trăiască Împăratul !

CONCLUZII

În ciuda faptului că Dumnezeu a fost respins de popor, Dumnezeu a ales să nu-l abandoneze. Câteodată î-i pedepsește dar continuă să iubească poporul Său și să lucreze prin ei.

Același lucru se întâmplă cu noi, noi î-L supărăm pe Dumnezeu, dar el nu se depărtează de la noi. Samuel și bătrânii au fost îngrijorați pentru viitorul lui Israel, cu toate că ei aveau planuri diferite pentru a ușura această îngrijorare.

În același fel, conducerea în biserici – fie că sunt slujitori, prezbiteri sau alți lideri – este bine să privească spre viitorul congregațiilor lor și al bisericii din întreaga lume. Când luăm în considerare planurile noastre, totuși, nu trebuie să ignorăm avertismentele oamenilor evlavioși care nu împărtășesc o opinie majoritară. Avem un aliat în acest efort pe care Israelul nu l-a avut: prezența Duhului Sfânt în viața fiecărui credincios (Fapte 2:17-21). Fie ca noi să căutăm lumină de la Domnul în fiecare decizie, rezistând înțelepciunii lumești, astfel încât să putem continua să ne trăim chemarea de preoți între credincioși (1 Petru 2:4-12).

Ce trebuie să memorăm: În inima noastră este loc numai pentru un singur Împărat.